

er således forudsat, at opgaven »revision« er den samme, uanset om den lovpligtige revision udføres i små eller store virksomheder. Selvom standarderne skal benyttes ved al lovpligtig revision, skal det dog bemærkes, at der naturligvis vil kunne være en vis forskel på omfanget af de faktiske revisionshandlinger, det i praksis vil være nødvendigt at gennemføre i små hhv. store virksomheder.

Det ligger således fast, at man i EU ikke vil medvirke til at gradbøje begrebet lovpligtig revision. Løsningen på de administrative problemer ligger derfor ikke i 8. direktiv.

Når der i EU regi opereres med, at »en revision er en revision«, skal det ses i sammenhæng med den mulighed for lempelse af revisionspligten for små virksomheder (B-virksomheder), som direktiverne giver. Det kan i den forbindelse nævnes, at Danmark og en række andre medlemslande under forhandlingerne af det nye 8. direktiv fremførte hensynet til de administrative byrder for de små selskaber. Svaret fra Kommissionen, men også fra en række toneangivende lande, var imidlertid, at en revision er en revision, og at hvis nogle af medlemslandene mente, at dette var et problem, kunne de gøre brug af muligheden for at fjerne eller lempe revisionspligten – og dermed de administrative byrder – for de små virksomheder. En mulighed langt de fleste medlemslande allerede har benyttet sig af.

Det er også i Danmark - som i andre lande - udgangspunktet, at en revision er en revision. Det kommer bl.a. til udtryk ved at »god revisionskik« allerede i dag forudsætter, at de anerkendte internationale revisionsstandarder anvendes i både små og store virksomheder. Herved har regnskabsbrugeren af et revideret regnskab altid sikkerhed for, at regnskabet har været underkastet en kontrol med de revisionshandlinger, som en revision som minimum kræver, og som anerkendes og anses for troværdige uden for Danmarks grænser.

Spørgsmål 69:

Ministeren bedes kommentere henvendelse af 15. februar 2006 fra Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, jf. L 50 bilag 11.

Svar:

Foreningen af Statsautoriserede Revisorer ved foreningens regnskabstekniske udvalg (REGU)

har den 15. februar 2005 fremsendt et brev om forslaget om at ophæve kravet om indregning af finansielt leasede aktiver i små selskaber (B-selskaber). REGU anbefaler, at kravet om indregning af finansielt leasede aktiver fastholdes for små selskaber, eller at det i det mindste slås fast, at selskaberne i visse tilfælde – for at sikre at årsrapporten giver et retvisende billede – fortsat vil være nødt til at indregne finansielt leasede aktiver i balancen. REGU anfører bl.a., at den i lovforslaget foreslåede lempelse ikke harmonerer med årsregnskabslovens krav om at tage hensyn til realia frem for formalia, ligesom forslaget ikke harmonerer med de internationale regnskabsstandarder og FSRs Regnskabsvejledning 21 om »Leasing«. REGU finder endvidere, at forslaget skaber konkurrenceforvridning og vanskeliggør regnskabsbrugers vurdering af selskabets risikoprofil.

Det er vigtigt at være opmærksom på, at det grundlæggende krav i årsregnskabsloven om et retvisende billede også fremover vil gælde for alle årsrapporter, som udarbejdes efter loven. Det betyder bl.a., at oplysninger, der ikke direkte er krævet i loven, men er nødvendige for, at årsrapporten opfylder kravet om et retvisende billede, skal medtages i årsrapporten. Dette kan i særlige tilfælde føre til, at de oplysninger, som en virksomhed bliver undtaget fra at give med lovforslag L 50, alligevel skal medtages i årsrapporten. Dette fremgår allerede af lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det gælder også for så vidt angår den foreslåede ophævelse af kravet om indregning af finansielt leasede aktiver i balancen. I de enkelte tilfælde, hvor en undladelse af at indregne finansielt leasede aktiver i balancen måtte føre til, at årsrapporten ikke bliver retvisende, vil en virksomhed derfor være forpligtet til at indregne de finansielt leasede aktiver for at opfylde det grundlæggende krav i årsregnskabsloven.

Spørgsmål 70:

I forlængelse af besvarelsen af spørgsmål 6 bedes ministeren oplyse, om det er korrekt opfattet, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen alene kontrollerer, at årsregnskabsloven bestemmelser omkring præsentation overholdes, og ikke at indregnings- og værdiansættelsesbestemmelserne er overholdt, og at der således ikke er nogen kontrol af selve substansen i regnskaberne?